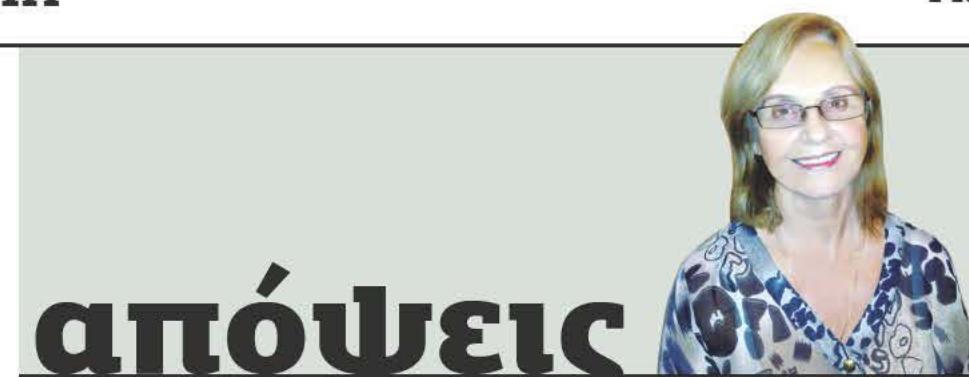

Ο ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟΣ αγώνας άρχισε δυναμικά με τη δήλωση της Πρωθυπουργού Τζούλια Γκίλαρντ ότι «Η οικονομία πρώτο θέμα στην προεκλογική μου στάση». Συμφωνούμε και εμείς ότι το πρώτο θέμα στην προεκλογική εκστρατεία γιατίς εκλογές της 14ης Σεπτεμβρίου και του Εργατικού Κόμματος και των Φιλελευθέρων πρέπει να είναι η οικονομία, γιατί μέχρι σήμερα και με κυβέρνηση Εργατικών και με κυβέρνηση Λίμπεραλ οι προνομιούχοι ευημερούν και ο πολύς λαός ζει με την αγωνία της καθημερινότητας. Σε ένα κράτος όμως δικαίου η κοινωνική πολιτική πρέπει να είναι σχεδιασμένη με τέτοιο τρόπο, από την οποία να μην βλάπτεται ο προνομιούχος πολίτης, αλλά παράλληλα να οφελείται ο μη προνομιούχος πολίτης. Αυτή η κοινωνική πολιτική έχει επιτευχθεί με το Εργατικό Κόμμα Τζούλια Γκίλαρντ;

ΑΝ ΚΑΤΙ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ξεκάθαρα θετικά με την κατάσταση που βρίσκεται το Εργατικό Κόμμα, είναι η αμφιχανία του να διαμορφώσει μια πολιτική που να αντέχει στο χρόνο. Και θα αντέχει στο χρόνο αν επιστρέψει στις ρίζες της πολιτικής του. Πριν πραχωρίσουμε σε ορισμένες αναγκαίες από ότι φάνεται αποσαφηνίσσεις να αναφέρουμε και την τελευταία δημοσκόπηση που είδε το φως της δημοσιότητας πρόσφατα. Σε αυτή τη δημοσκόπηση το Εργατικό Κόμμα σημειώνει πτώση ρεκόρ σε ότι αφορά την ιστορία της δημοτικότητας του Εργατικού Κόμματος. Και αυτό όχι γιατί η Τζούλια Γκίλαρντ έκανε κάτι ασύχρονο ή ο Τόνι Άμποτ κάτι θετικό, αλλά γιατί το Εργατικό Κόμμα με τις δραστικές περικοπές στις Δημόσιες δαπάνες για έναν πλεονασματικό προϋπολογισμό ξέφυγε από τις ρίζες της πολιτικής του, που δεν είναι άλλες από τις ανάγκες του απλού πολίτη.

Η ΑΛΑΛΙΑ της Τζούλια Γκίλαρντ σε θέματα που αφορούν την καθημερινότητα των πολιτών κάνει κακό όχι μόνο στο Κόμμα της αλλά και στην πολιτική των ιδεών γενικότερα. Γιατί σε μια εποχή που στην κυριολεξία οι ίδεες ψυχορραγούν και οι πολιτικές στρατηγικές είναι ανύπαρκτες, όταν η Ηγέτης τους της υποτίθεται «Αριστεράς» δεν αρθρώνει πολιτικό λόγο τότε δίνει την ευκαρία σε αστέρες τύπου Τόνι Άμποτ να έρχονται στην επιφάνεια και να διεκδικούν την αλθεία των λόγων τους. Και μην είστε αφελείς. Ο Τόνι Άμποτ έχει καταλάβει πολύ καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο πολιτικό ότι στην εποχή μας δεν έχει μείνει τίποτε όρθιο. Επικρατεί μια πολιτική σάύπα στην οποία όπως είναι φυσικό επιπλέουν οι φελοί. Η σύνθετη σκέψη και η κρατική θεωρούνται πια ως υπερβολικές και όλοι και όλα συγκλίνουν προς το κέντρο. Ουδείς πλέον μπορεί να καταλάβει ποιος είναι Αριστερός και ποιος είναι Δεξιός, ποιος είναι Κυβέρνηση και ποιος Αντιπολίτευση. Πράγματι τα όρια της πολιτικής

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόΨεις

Τι συμβαίνει στο Εργατικό Κόμμα;

της Τζούλια Γκίλαρντ και της πολιτικής του Τόνι Άμποτ είναι άσυχρονα.

META από όλα αυτά, είναι φυσικό να αναρωτιούνται όλοι: Τι συμβαίνει στο Εργατικό Κόμμα; Μήπως πραγματικά το Εργατικό Κόμμα έχει μείνει πίσω σε εποχές περασμένες και δεν έχει να προσφέρει τίποτα το καινούργιο στην αυστραλιανή κοινωνία; Μήπως θα πρέπει να γεννηθεί ένα νέο Κόμμα, σύγχρονο, που να απαντάει στα ερωτήματα των καιρών; Γιατί για να γίνει και πάλι το Εργατικό Κόμμα πρετερή δύναμη και ιδεολογία στην κοινωνία που ζει, πρέπει να έχει πρόγραμμα και στρατηγική. Η εξουσία δεν είναι αυτοκοπίδιος. Δεν περιμένει κανείς από το Εργατικό Κόμμα να διασχειριστεί απλώς τα προβλήματα της χώρας. Χρειάζονται πειστικές απαντήσεις στο πρόβλημα των Αστέγων, της Υγείας, της Παιδείας, της Φτώχειας, της Ανεργίας, της Εγκληματικότητας, των Ναρκωτικών που έχουν πάρει διαστάσεις επιδημίας στην Αυστραλία και τόσων άλλων. Και η αλήθεια είναι ότι ενώ η κυβέρνηση της Καμπέρας δίνει απλόχερα Οικονομική Βοήθεια σε άλλες χώρες την ίδια στιγμή στην πλουσιόδολη Αυστραλία 150 κιλάδες άστεγοι κοιμούνται στους δρόμους της χώρας, ορισμένα από τα μεγαλύτερα

Νοσοκομεία προσπαθούν απεγνωσμένα να κρατηθούν στη ζωή λόγω ανεπάρκειας επιχορηγήσεων ενώ η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση έχει ημερομηνία λήξης αφού όπως μας λένε αξιωματούχοι της Εκπαίδευσης μετατρέπεται αργά αλλά σταθερά σε προνόμιο των πλουσίων.

Η ΦΤΩΧΕΙΑ άρχισε να κάνει δειλά αλλά σταθερά και την εμφάνισή της στην πλουσιόδολή Αυστραλία. Η τελευταία Έκθεση Κοινωνικής Προσμέτρησης στην Αυστραλία, ζωγραφίζει με μελανά χρώματα την Κοινωνική Ανισότητα στη χώρα και αποκαλύπτει ότι μεγαλώνει συνεχώς το χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς. Ή' Έκθεση τονίζει σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, τα άτομα που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα, πολύ δύσκολα μπορούν να ξεπεράσουν και να ανορθώσουν και πάλι το αναστημά τους. Τα τελευταία στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα από το Αυστραλιανό Συμβούλιο Κοινωνικών Υπηρεσιών αποκαλύπτουν ότι περισσότερο από 2,26 εκατομμύρια Αυστραλοί ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και η πείνα ρυπάνει χιλιάδες Αυστραλούς, ανάμεσά τους και παιδιά. Σύμφωνα με μελέτες της Φιλανθρωπικής Οργάνωσης Sydney City Mission περίπου οι μισές αυστραλιανές οι-

κογένειες βρίσκονται στο όριο της φτώχειας. Αυτά όχι σε κάποια Αφρικανική χώρα, όχι σε κάποια Τριτοκομική χώρα της Ασίας, αλλά στην Αυστραλία του μεγέθους της Ευρώπης με τα 23 περίου μόνο εκατομμύρια κατοίκους. Στη χώρα -Ηπειρο- με τον ελάχιστο πληθυσμό και τα τεράστια πλούτοι! Κάτι δεν πάει καλά!

ΟΦΕΙΛΟΥΝ να συνειδηποιήσουν οι κυβερνώντες τούτη τη χώρα, ότι ο μεγάλη στρατιά των φτωχών δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας προσωπικής αδυναμίας κάποιων ανθρώπων να ανταπεξέλθουν στη προβλήματα της καθημερινότητας. Υπεύθυνες για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται είναι οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν από της εκάστοτε κυβερνήσεις. Πολιτειακές και Ομοσπονδιακές. Θα πρέπει να σημειωθεί πως το Παγκόσμια Οικονομική Κρίση να καταλάβει ότι η αγορά και ο νόμοι της δεν είναι παντούναμες. Οι κυβερνήσεις έχουν περιθώρια δράσης. Το Εθνικό κράτος παραμένει το μοναδικό εργαλείο για την κατανομή του πλούτου με κριτήρια όμως που δεν σχετίζονται με το κέρδος. Είναι καιρός ορισμένοι να ξαναθυποθίουν ότι κύριος στόχος για την ευημερία μιας κοινωνίας δεν είναι ο Εθνικός πλούτος αλλά η Ευημερία των Πολιτών και η Κοινωνική Δικαιοσύνη. Αυτό φυσικά ήταν πολύ δύσκολο για τις κυβερνήσεις των Φιλελευθέρων να το καταλάβουν, αλλά πιστεύαμε ότι η Ομοσπονδιακή Πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ θα είχε διαφορετική άποψη. Δυστυχώς καταπέλτης η τελευταία Έκθεση του Αυστραλιανού Συμβούλου Κοινωνικών Υπηρεσιών που αποκαλύπτει ότι τα χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς της Αυστραλίας μεγαλώνει συνεχώς και οι πλούσιοι έγιναν πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟ είναι ότι η Ομοσπονδιακή κυβέρνηση Τζούλια Γκίλαρντ κατέβαλε και καταβάλλει κάθε δυνατή και επιθυμητή προσπάθεια να νοικυρέψει την οικονομία της χώρας με τολμηρές περικοπές στις Δημόσιες δαπάνες και με ένα τολμηρό και πειθαρχημένο πρόγραμμα. Ο δρόμος όμως που οδηγεί στους δείκτες της πολιτικής αυτής απαιτεί την εγκατάλειψη της πολιτικής του κράτους πρόνοιας και του κράτους σπατάλου. Η θάσηρε είχε ήδη προαναγγέλει με πουριτανική καθαρότητα: «Καλύτερα υγιής οικονομία του καθαρού κέρδους με αυξημένο ηθικό χρέος, παρά σύγχυση της οικονομίας με την ηθική, που οδηγεί σε οικονομική χρεοκοπία». Δηλαδή η οικονομία μιας χώρας θεωρείται επιτυχής όταν το βιοτικό επίπεδο του λαού πέφτει. Η Αυστραλία όμως εκ παραδόσεως είναι κράτος πρόνοιας. Θα δεχεται ο Αυστραλιανός λαός την ανατροπή του στις εκλογές της 14ης Σεπτεμβρίου;

FRIENDSHIP TRAVEL & Honey World Travel

Lic. No: 2ta06709

Ph. (02) 9799 4931 Mob. Yanni 0412 242 491 FAX (02) 9799 4931

Οι εκδρομές μας είναι υπέροχες και πάντα επιτυχημένες.

Είμαστε πάντα μαζί σας, δίπλα σας και σας προσέχουμε και σας αγαπάμε και πάντα παίρνετε το καλύτερο για ότι πληρώνετε.

17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013:

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΣΥΚΑ ΣΤΟ ORANGE \$30

24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014:

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ MITTAGONG ΓΙΑ ΩΡΑΙΑ ΚΑΣΤΑΝΑ \$30

30 & 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013:

ΔΥΟ ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΟ PORT STEPHENS, FORSTER KAI TANGARRY \$220

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013:

1